

OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
Prilijenat: neposredno - postom

27-05-2021

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Obično - predmet: Stalno
Dana: 21. 5. 2021. 19.76397902
U primj. A sa 6 priloga
Pristojba: kn Ovlašteni službenik:

Poslovni broj: GŽ-509/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca ovoga suda, Borisa Mimice kao predsjednika vijeća, te Andree Boras-Ivanišević, kao suca izvjestitelja i Denis Pancirov Parcen, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Lelas Dinka iz Imotskog Put Gaja 7., OIB:39443083191 zastupanog po punomoćniku Marku Perkušiću i Mirku Perkušiću odvjetnicima iz Imotskog, A. Starčevića 24., protiv 1. tuženika Dragana Bašića, vlasnika obrta za građevinarstvo, prijevoz i usluge D&M Bašić iz Imotskog, Glavina Donja, OIB: 23632869642 i 2. tuženika Stečajna masa iza Autopoduzeća Imotski d.d. u stečaju, OIB: 85352774751, zastupanog po stečajnom upravitelju Ivanu Šteko, a ovaj po punomoćniku Bori Rajiću odvjetniku iz Splita Hrvatske mornarice 1/J, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom od 29. siječnja 2020. i dopunske presude istog suda od 21. listopada 2021. pod poslovnim brojem P-3287/19-15, u sjednici vijeća održanoj 22. travnja 2021.

presudio je:

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja te potvrđuje presuda Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom od 29. siječnja 2020. i dopunska presuda istog suda od 21. listopada 2021. pod poslovnim brojem P-3287/19-15. u odnosu na 1. tuženika.

riješio je:

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje pobijana odluka u dijelu točke II. i III. izreke u odnosu na 2. tuženika.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo obvezati tuženika pod 1. Dragan Bašić, vlasnika obrta za građevinarstvo, prijevoz i usluge D&M Bašić iz Imotskog, Glavina Donja u roku od 15

dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 150.000,00 kuna, a koji iznos je uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja teče od utuženja pa do isplate.

2. U odluci pod točkom II. odbačena je tužbeni zahtjev (pravilno bi bilo tužba) kojim je traženo da je pod 2.Stečajna masa iza Autopoduzeća Imotski d.d. u stečaju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe dužna isplatiti tužitelju iznos od 150.000,00 kuna, a koji iznos je uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja teče od utuženja pa do isplate.

3. Ujedno je u točki III. izreke obavezan tužitelj nadoknaditi pod 2. tuženiku Stečajna masa iza Autopoduzeća Imotski d.d. u stečaju u roku od 15 dana na ime troškova postupaka iznos od 7.343,75 kuna.

4. Dopunskom presudom suda prvog stupnja od 21. listopada 2020. odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo naložiti 1. tuženiku Draganu Bašić vlasnik obrta za građevinarstvo, prijevoz i usluge D&M Bašić iz Imotskog, Glavina Donja u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe sagraditi armirano betonski zid u visini od 7 m i duljini od 19,5 m s južne strane objekta i nekretnine tužitelja položenoj u K.O. Imotski, a koji zid treba sagraditi na nekretnini označenoj kao č. zem. 2797 zv. „ Autobusni kolodvor „ , osposobiti septičku jamu tužitelja koja se nalazi na nekretnini tužitelja te staviti istu u funkciju.

5. Protiv navedene presude žali se tužitelj, pobijajući istu zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14 i 70/19, dalje; ZPP), s prijedlogom da se pobijana presuda preinači shodno žalbenim razlozima, podredno ukinе i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak i odlučivanje.

6. Na žalbu nije odgovoreno.

7. Žalba nije osnovana.

8. Predmet ovog spora predstavlja zahtjev tužitelja kao vlasnika nekretnine za naknadu štete nastale rješenjem ogradnog zida i oštećenjem septičke jame na nekretnini tužitelja.

9. Tužitelj u činjeničnim navodima tužbe navodi kako je prilikom renoviranja i uređenja prostora zv. „Autobusni kolodvor„ u Imotskom, njemu kao vlasniku sjeverno položene nekretnine (obiteljske kuće, gospodarskog objekta i vrta), tuženi kao izvođači oštetili septičku jamu, uništili cca. 30 m2 vrta, izvršili iskop u dubini od cca. 7 m po čitavoj njegovoj nekretnini i to u pravcu istok - zapad.

10. Svoj zahtjev tužitelj temelji na ugovoru o djelu br. 1572, sklopljenim između Autopoduzeća Imotski d.d. kao naručitelja i Dragana Bašića, kao vlasnika obrta za građevinarstvo, prijevoz i usluge D&M Bašić iz Imotskog, Glavina Donja od 8. Studenog 1999. te Anexa istog od 27. rujna 2000. i ugovora o izvođenju građevinskih radova sklopljenim između Autopoduzeća Imotski d.d., kao naručitelja i Dragana Bašića, kao vlasnika obrta za građevinarstvo, prijevoz i usluge D&M Bašić iz Imotskog, Glavina Donja od 24. prosinca 2001. te Anexa istog od 28. prosinca 2001.

11. Međutim, iz sadržaja predmetnog ugovora ne proizlazi kako je isti sklopljen u korist tužitelj pa se na konkretni slučaj ne primjenjuju odredbe članka 148. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 71/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO/91), koja je u primjeni na temelju odredbe iz članka 1163. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 31/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje: ZOO/05), kojima je regulirano pravo trećeg zahtijevati ispunjenje tražbine iz ugovora u kojem nije sudionik, u konkretnom slučaju sklopljenog između tuženika u postupku.

12. Utoliko je predmet spora valjalo raspraviti s aspekta primjene odredbe članka 167. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 - u daljnjem tekstu: ZV), prema kojoj ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasniku prouzroči štetu, vlasnik ima pravo zahtijevati naknadu štete po općim pravilima o naknadi štete.

13. U ovoj fazi postupka nije bilo sporno da je 1. tuženik bio izvođač radova prilikom uređenja prostora Autobusni kolodvor u Imotskom, kojih je investitor tadašnje Autopoduzeća Imotski d.d.

14. Suglasno odredbi iz članka 207. ZOO-a, naručilac i izvođač radova na nekretnini solidarno odgovaraju trećoj osobi za štetu koja je nastala u vezi s izvođenjem tih radova.

15. Međutim, tijekom postupku otvoren je stečaj nad tuženikom "Autopoduzeće" d.d. Imotski rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem X ST-613/04 od 27. listopada 2005.

16. Iz priloženih pismena u predmetni spis razvidno je kako je tužitelj kao vjerovnik pred Trgovačkim sudom u Splitu stečajnog dužnika Autopoduzeća d.d. Imotski prijavio novčani ekvivalent na činidbu " u vidu izgradnje betonskog zida visine cca 7 m, dužine 20 m kao i izgradnje septičke jame i vrtla, koja činidba je predmet sudskog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Splitu, Stalne službe u Imotskom pod brojem P-455/11" u vrijednosti od 150.000,00 kuna.

17. Suprotno navodima žalbe, pravilno je sud prvog stupnja u odnosu na zahtjev tužitelja za isplatu naknade štete postavljen na ročištu od 8. travnja 2019. smatrao osnovanim istaknuti prigovor zastare budući je za štetu i osobu koja je štetu počinila tužitelj saznao najkasnije do datuma podnošenja tužbe, odnosno 20. studenog 2004.

18. Pri tom se sud pravilno pozvao na odredbe članka 376. ZOO/91, kojeg je primijeniti na konkretni slučaj odredbom članka 1163. stavak 1. ZOO/05, kojom je propisano da se odredbe ZOO/05 neće primjenjivati na obvezne odnose koji su nastali prije stupanja na snagu ZOO/05, jer je obvezni odnos tužitelja i tuženika pod 1. kao i šteta koju tužitelj trpi nastala je prije stupanja na snagu ZOO/05 odnosno prije 1. siječnja 2006., a u konkretnom slučaju radi se upravo o izvanugovornoj odgovornosti tuženika.

19. Naime, prema odredbi članka 376. ZOO/91 potraživanje naknade uzrokovane štete zastarijeva za tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, dok u stavku 2. citiranog članka se navodi da ovo potraživanje

zastarijeva za pet (5) godina od kada je šteta nastala, iz čega proizlazi da se radi o zahtjevu tužitelja postavljenom izvan zastarnog roka za potraživanja naknade štete u svezi s predmetnim štetnim događajem.

20. Pri tome podnesak tužitelja od 2. prosinca 2005., prilikom prijavljivanja predmetnog potraživanja za uspostavu prijašnjeg stanja u stečajnom postupku nad 2. tuženikom izražena u iznosu od 150.000,00 kuna (rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj XST-613/04 od 20. prosinca 2005.g. tablica 3 str.125 osporavane tražbine) ne predstavlja preinaku tužbe u smislu odredbe članka 191. stavak 1. ZPP-a isticanjem novog tužbenog zahtjeva za novčanu isplatu štete, već novčani ekvivalent postojeće tražbine sukladno odredbi članka 173. stavak 3. Stečajnog zakona (N.N. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 187/04 – dalje u tekstu: SZ). Tako je odredbom članka 173. stavak 1. SZ-a, propisano da stečajni vjerovnici prijavu svojih tražbina u stečajnom postupku podnose stečajnom upravitelju i to prema stavku 3. iste odredbe, ako se prijavljuje tražbina o kojoj se već vodi pamica (kao što je to u konkretnom slučaju) pri čemu je u prijavi je potrebno navesti osnovu i iznos tražbine u kunama te broj Žiro-računa ili drugoga računa vjerovnika, ako ga ima (stavak 2.).

21. Naime, prema odredbi članka 96. SZ-a koji je bio na snazi u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad 2. tuženikom, bilo je propisano da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvariti samo u stečajnom postupku.

22. Sukladno navedenim zakonskim odredbama tužitelj je predmetno potraživanje prijavio u stečajnom postupku nad 2. tuženikom, kao tražbinu izraženu u novčanom iznosu od 150.000,00 kuna.

23. Međutim, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj XSt-613/04 od 20. prosinca 2005. osporeno je predmetno potraživanje, te su vjerovnici kojima su osporene tražbine upućeni da u roku od 8 dana od dana dostave tog rješenja pokrenu parnicu radi ostvarivanja osporenih tražbina, a u protivnom će se smatrati da su odustali od prava vođenja parnice.

24. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu, koja je rješenjem Visokog Trgovačkog suda RH broj XXXIXPŽ-1477/06-3 od 9. svibnja 2006.g. odbijena kao neosnovana te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-613/04 od 20. prosinca 2005. u pobijenom dijelu točke III. 4. izreke.

25. Sukladno članku 179. stavak 1. SZ-a predmetni postupak se mogao nastaviti pod uvjetom da je tužitelj u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja kojim je njegovo potraživanje osporeno u stečajnom postupku predložio nastavak predmetnog postupka i uredio tužbeni zahtjev na utvrđenje postojanja navedenog potraživanja, sukladno članku 180. stavak 1. SZ-a, a koje utvrđenje se može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Tužitelj nije dokazao da je postupio po članku 179. i 180. SZ-a odnosno postavio tužbeni zahtjev na navedeni način.

26. Tužitelj je istovremeno sa stavljanjem prijedloga za nastavak predmetnog postupka trebao postaviti tužbeni zahtjev na utvrđivanje postojanja potraživanja prema 2. tuženiku u novčanom iznosu u kojemu je i prijavio predmetnu tražbinu u stečajnom postupku i u isplatnom redu u kojemu je predmetna tražbina i prijavljena u stečajnom postupku nad 2. tuženikom.

27. U parnici koja se nastavlja tužitelj svoj kondemnatorni zahtjev treba izmijeniti u deklaratorni, jer u takvim incidentalnim parnicama sud utvrđuje da tražbina postoji ili ne postoji. U parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu (članak 180 stavak 1. SZ). Pri tome se tražbina mora prijaviti u rokovima i u postupku iz članka 54. stavak 3. SZ-a.

28. Dakle, tužitelj je istovremeno s pravodobno sastavljanjem prijedlogom za nastavak predmetnog postupka trebao postaviti tužbu na utvrđenje postojanja potraživanja prema drugotuženiku u novčanom iznosu u kojem je i prijavio predmetnu tražbinu u stečajnom postupku, u isplatnom redu u kojem je predmetna tražbina i prijavljena, pa nije postupio u skladu s odredbom članka 179. i 180. SZ-a. Naime, u takvim incidentalnim parnicama, kao što je nastavak ovog postupka, kao što je već naprijed izloženo samo se utvrđuje da tražbina postoji ili ne postoji (članak 180. stavak 1. SZ-a), kako to pravilno zaključuje i sud prvog stupnja u pobijanoj presudi pozivajući se na odluku PŽ-1326/98 Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, koji pravni stav je zauzet i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Revt-35/05 od 24. svibnja 2005. Sukladno odredbi članka 180. stavak 1. SZ-a utvrđenje tražbine u nastavljenom postupku u smislu odredbe članka 179. stavak 1. SZ-a može se zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu sukladno odredbi članka 180. stavak 1. SZ-a. Prema tome, tužitelju ne pripada pravo da protiv tuženika kao stečajnog dužnika, odnosno stečajne mase kondemnatornom tužbom ostvaruje svoju tražbinu.

29. Utoliko je pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan, a ne, kako to pogrešno drži prvostupanjski sud, odbaciti kao neuredan. No, kako je žalbu u predmetu izjavio samo tužitelj to sud nije bio ovlašten odlučiti na štetu tužitelja sukladno odredbi članka 374. ZPP-a, jer je procesna odluka povoljnija od meritome radi čega je, na temelju odredbe članka 380. stavak 2. ZPP-a, odlučeno kao u izreci ovog rješenja budući je o odbačaju tužbe, kao procesnoj odluci valjalo odlučiti rješenjem.

30. U odnosu, pak, na glavni tužbeni zahtjev koji se odnosi na izgradnju armiranog betonskog zida u visini od 7 metar i duljini od 19,5 metara i to s južne strane objekta i nekretnine tužitelja, a koje nekretnine su položene u K.O.Imotski, prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja u odnosu na 1. tuženika, pozivom na odredbu iz članka 106. Zakona o gradnji ("Narodne novine" broj 153/13), jer da se izgradnji potpornog zida može pristupiti tek na temelju pravomoćne građevinske dozvole, a prema odredbi iz članka 108. Zakona o gradnji zahtjev za izdavanje građevinske dozvole podnosi investitor. Sud ponavlja utvrđenje da je Autopoduzeće Imotski kao investitor izgradnje tog potpornog zida zatražio građevnu dozvolu; da je građevna dozvola bila izdana dana 14. kolovoza 2003., ali je po odluci o pravnom lijeku Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva RH 5. srpnja 2005. ukinulo izdanu građevnu dozvolu. Kako je 2. tuženik tek izvođač radova, a da bi mogao pristupiti izvođenju armiranog betonskog zida investitor je bio dužan pribaviti građevinsku dozvolu, zbog čega na strani 2. tuženika ne postoji obveza udovoljiti zahtjevu tužitelja.

31. Isto tako sud prvog stupnja nalazi neosnovnim i zahtjev tužitelja da se osposobi septička jama koja se nalazi na njegovoj nekretnini te da se ista stavi u funkciju, jer je u postupku utvrđeno kako je septička jama položena na nekretnini koja nije u vlasništvu tužitelja već u vlasništvu Autopoduzeća Imotski. Osim toga do sanacije septičke jame bi sigurno došlo izgradnjom zatraženog betonskog zida, jer betonski zid je trebao biti položen visinom i dužinom uz septičku jamu, a što se može utvrditi iz fotografija koje se nalaze na stranici 14.

32. U odnosu na glavni zahtjev tužitelja, suprotno navodima žalbe, ovaj sud prihvaća kao pravilan zaključak prvostupanjskog suda kako iz rezultata provedenog dokaznog postupka ne proizlazi aktivna legitimacija na strani tužitelja za uklanjanjem nastale štete izvođenjem predmetnih radova.

33. Ovo stoga jer iz fotografija koje su prikazane na str.14, te nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Marijana Kukavice od 6.02.2006.g. (str.19) i skice premjeravanja od 06.02.2006.g. (prilog E) proizlazi kako je predmetna septička jama u cijelosti smještena na dijelu č. zem. 4221 (č.zem. 2979), vlasništvo pravnog prednika 2. tuženika, dosuđena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem X ST 613/04 od 29. veljače 2008. Autobusnom prometu d.d. Vraždin, pri čemu iz posjedovnog lista koji je priložen uz skicu premjeravanja od 06.02.2006.g. (prilog E) proizlazi da je septička jama položena na čestici koja je upisana na Autopoduzeće Imotski-Kolodvor (a koja nekretnina obuhvaća zgradu, gospodarsko dvorište, put i parkiralište), time da između nekretnine tužitelja koja je označena kao č.zem.4231 i koja je upisana kao posjed tužitelja, a koja južna granica je označena na skici premjeravanja od 6.veljače 2006.g. točkama A-B je položena nekretnina koja nosi oznaku d.č.zem. 4220 i koja je upisana u posjedu na ime Kraljevića, Marinovića, Padrova, Tadića i Vučkovića posjedovni list uz skicu premjeravanja (prilog E).

34. Stoga je, suprotno navodima žalbe, pravilno sud prvog stupnja o vlasništvu tužitelja u odnosu na predmetnu nekretninu odlučio primjenom pravila o teretu dokaza u smislu članka 221.a ZPP-a, jer tužitelj u navedenim okolnostima nije dokazao suprotno odnosno da zemljišnoknjižno stanje ne odgovara stvarnom stanju. U navedenim okolnostima tužitelj nije ovlašten zahtijevati izvođenjem predmetnih radova, odnosno izgradnju septičke jame za potrebe svog objekta na nekretnini vlasnosti druge osobe radi čega se njegov zahtjev i u ovom dijelu ukazuje neosnovanim.

35. Naime, u smislu odredbe članka 9. ZV-a prema načelu pravnog jedinstva nekretnine, zgrade i druge samostalne građevine i naprave na površini ili ispod površine zemljišta, kao i svi drugi korisni dijelovi zemljišta sastavni su dio zemljišta. Naime, Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (na snazi od 1. siječnja 1997. godine) uspostavio je načelo pravnog jedinstva nekretnine: zemljišta i zgrade i posebnih dijelova zgrade te propisao pravila uspostave ovog jedinstva.

36. Utoliko se i u ovom dijelu ukazuju neosnovani navodi tužbe jer tužitelj nije dokazao aktivnu legitimaciju za podnošenja zahtijeva za naknadu štete, slijedom čega se i u ovom dijelu ukazuju neosnovani navodi žalbe.

37. Slijedom naprijed izloženog, kako nisu ostvareni navodi žalbe niti ovaj sud nalazi ostvarenje bitnih povreda postupka na koje pazi po službenoj dužnosti u okviru

odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a.

38. Potvrđena je i odluka o troškovima postupka budući je ista zasnovana na pravilnoj primjeni odredbe članka 154. stavak 1. u svezi s odredbom članka 155. ZPP.

U Splitu, 22. travnja 2021.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Boris Mimica

Dokument je elektronički potpisan:
BORIS MIMICA

Vrijeme potpisivanja:
24-05-2021
11:25:25

DN:
C=HR
O=REPUBLIKA HRVATSKA
2.5.4.3.1=f130d46223131379438353634363434
L=SPLIT
S=MIMICA
G=BORIS
CN=BORIS MIMICA

Broj zapisa: eb2fb-11957

Kontrolni broj: 0edee-38781-9f40e

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BORIS MIMICA, L=SPLIT, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.